

Annouces Légales
Annouces Commerciales

NAM THƯ TƯ BỐ 406
Ngày thứ tư
10 Mars 1926
Tông-lý: NGUYEN-KIM-ĐINH
Chủ-bút: NAM-KIỀU

Le Courrier Indochinois
東法時報

SAIGON
186, đường d'Espagne
Điện thoại 56 324

Đăng ký
Số 1824
M. NGUYEN-KIM-ĐINH

Dông-bào ta ở Pháp đối với ông Bùi-quang-Chiêu

MỘT BỮA TIỆC RẤT LONG TRỌNG

Hôm 24 Janvier vừa rồi anh em Việt-Nam cư ngụ bên Pháp có đặt một bữa tiệc rất long trọng tại nhà hàng Sociétés des Savants để tiễn chơn ông Bùi là người lãnh-tự của đảng quốc-dân đã qua về động bên Pháp xin cái cách nền chính-trị bên ta, về nước.
Trong bữa tiệc long trọng này có đến một trăm năm mươi người đến dự. Những bà đầm, ông tây có lòng yêu mến xứ Đông - Pháp có đến dự rất đông. Ông Bác-vật Bùi làm chủ-tọa trong bữa tiệc ấy. Tiệc vừa gần mãn ông Nguyễn-xuân-Bái thay mặt cho anh em bên phái tri-thức và ông Nguyễn-như-Phong, bạn phái lao-động có đọc hai bài diễn-văn rất hay. Ông Bái nhắc lại những công-nghiệp của ông Bùi đã làm được trong khi ông đi trên con đường độc-lập cho dân tộc Việt-Nam mà ông Bùi thì cố-dụng về việc cải cách chính-trị để mong Đông-bào bước lên con đường tự-trị vậy. Hai đảng đều một lòng yêu nước cả.
Ông Bác-vật Bùi đứng dậy đáp lại, đại-ý nói rằng ông rất lấy làm cảm-động cái tấm lòng sốt sắng mà anh em Đông-bào đối với ông. Anh em hết lòng giúp đỡ ông trong lúc ông đi về động bên Pháp. Mà ông cố-dụng về những việc gì? Ông cố-dụng về việc cải cách chính-trị bên Đông-Pháp ta. Ông làm cho những lời yêu cầu của dân Việt-Nam phải thấu tai quốc-dân Pháp. Những sự kết quả mỹ-mạng đều nhờ nơi tấm lòng quảng-hóa của người Pháp có lòng nhân-đạo kia vậy. Ông mong rằng từ nay trở về sau Pháp-định sẽ để mắt đến việc chính-trị bên Đông-Pháp cũng như dân Đông-Pháp để ý biết đến tình thân-ái mà người Pháp đối với người Nam vậy. Quốc-dân bên Pháp chắc cũng không ngại việc cải cách chính-trị đâu. Những sự cải cách ấy sẽ có kết-quả đẹp, nghĩa là kéo người Việt-Nam đứng lao-cộng tác với người Pháp bằng một cách chơn-thiết mà chính-đáng. Những người Pháp có lòng bác-ái thấy dân-tộc Việt-Nam ở Viễn-đông kia tần-bộ tưởng cũng mong mỗi cho dân Nam dễ-huê một cách mật-thiết với người Pháp để bước lên con đường độc-lập tự-trị sau này.
Ông Bái nói dứt lời thì có ông Lunion, Học-sanh người Antilles, ông Bác-sĩ Alexandre Freyd người Pologne (tàu kêu bằng Phó-ban-nhà) chuyôn về khoa Viễn-đông-học, ông quan nam Métois, Đốc-học trường Armée Nouvelle có chơn ở hội dân-quyền đứng dậy nói lời ông

Bài diễn-văn của ông Bùi-quang-Chiêu

Thưa các bà,
Thưa các ông,
Thưa các bạn đồng bang.
Đem tay các ngài thay mặt cho anh em Đông-bang ta cư ngụ bên đất Pháp này để tỏ tấm lòng tin cậy và yêu mến của người mình đối với tôi, thật khiến cho tôi lấy làm ngậm ngùi vô hạn. Như thế này là các ngài cho tôi một phần thưởng quý báu vô cùng, các ngài thưởng cái công tôi đã vì sự lợi ích chung của kẻ Pháp người Nam mà chịu lao lực trong bấy lâu đời.
Hồi tưởng một năm về trước đây, công vừa lúc giờ này, song ở vào một nơi quen thuộc hơn, một cái nhà đơn sơ hơn, tức là ở nhà hội Namky Khuyến-học và hội Ai-hữu của các cụ sanh viên trường Bùn-quốc, trong cái nhà sang bằng gỗ kia, bốn phía cây dừa bao bọc, lá dừa lợp che, lại có bóng hoa rực rỡ, đồng bào ta cũng đã đãi tôi một tiệc và đã cất tiếng nói những lời khế thông và những điều hi vọng của anh em. Những kẻ vô lương kia thấy ta ra sức kháng- cự lại sự hành-vi độc-á của họ ở xứ ta, thì họ cũng đã kiêu cách ngạo-trễ, nhưng bây giờ anh em ta cũng chẳng mấy sợ gì sự ngạo-trễ ấy nữa đâu, những kẻ dâm-dối, đến mà bảo tôi chuyên đạt cho dân Pháp rồi những lời thương tâm và cái lòng ta oán của dân ta, kèn vang kể biết bao phen mà chưa hề thấy ai thương xót đoái hoài tới! Nhờ đem lòng yêu một bà đầm đến ôm lấy tôi mà hun và chửi cho tôi qua Pháp chớ được kết quả tốt, làm cho công-chiến về tay rậm lên như phường vô - đó thật là một cái biêu tượng rất cảm-động của cái cảm-thình sâu xa mà đến sau này tôi được gặp thấy tại bên nước Pháp.
Vậy bấy lâu nay tôi đã làm cách nào cho tròn-vẹn cái thân-chức mà đồng bào đã vì lòng tin-ái mà phó-thác cho tôi đó chưa? Than ôi! công-chiến bên Pháp này vẫn còn ít biết sự ta quá, song gần đây ta đã thấy những sự tự-hội, những bài diễn-thuyết cũng là các bài trong nhật-báo bản về chuyện xứ ta, mỗi ngày càng thêm nhiều mãi ra ở khắp nơi. Các anh em đã đem hết chí khí hàng bài của người ta lúc còn niên-thiếu lực-cường, cùng nhau hàng-hái kể vai mà đỡ gánh nặng cùng tôi; lại như có nhiều người bạn Pháp qui hòa hướng- ứng với các anh em, vậy tôi xin thay mặt dân-tộc Việt-Nam ta, xin cảm-ơn các anh em, cảm ơn những ông bạn Pháp. Những cái hiện-quả kia tuy là đáng làm cho ta vui lòng, nhưng so với cái mục-dịch mà ta đang đuổi theo thì vẫn còn nhỏ-mọn lắm. Đường xa xa lữ-mù lại phải làm những gian-unn, vì bây giờ đây cần phải ra tay cải cách những cái lý tưởng cũ mèm về thuộc địa và phải phá tan những cái thành-kiến gây ra từ tự-bao giờ bởi những mối lợi-quyền bên vi không có ý nghĩa gì chính-đáng nên lại càng có làm người hết sức mà bình-vực. Chúng ta đã vì công lý, vì nhân-loại công-nhau rằng sức mà đem-đương công việc này, các ông-bà ở nhà cũng đã bỏ công-lao của chúng ta và lấy làm cảm-ơn chúng ta... Nhưng có chúng ta và có mấy ông bạn Pháp mà dân Pháp và Chính-phủ Pháp được biết đến những điều Nguyễn-xuân

của người Nam, và người Nam cũng được rõ thấu những mối cảm-tình sâu-xa của người Pháp bên này đối với dân-tộc Nam-Việt. Như thế đối bên khối còn ngờ vạ nhau nữa, khối còn nghi kỵ nhau nữa. Dầu ai có muốn đem lưỡi thép mà rảo ngấu nước ta ra, dầu ai có muốn mượn máy bừa lấy mà cho mất dần ta lại, cũng không phân-gián được nữa vì đối bên đã rõ thấu cảm-tình của nhau rồi.
Chúng ta sẽ gần sức làm lớn mà làm cho tròn nghĩa-vụ của ta, phải chỉ ra cho người ta biết rằng những sự cải-cách ấy rất là khẩn-thiết và đã biết bao nhiêu lần rồi quan Toàn-quyền nào sang thay mặt cho Pháp-quốc cũng có họ đưa với dân ta rằng sự thiêt-hành những sự cải-cách ấy. Có nhiều người Pháp có lòng quang-minh chính-trực, như các ông Brieux, G. Garros, Dorgelès, Monet, Léon Vert v. v. đã khuyến-hướng về tình thân người mình, tố sát những nỗi khổ tâm của dân mình, đã nhận cho rằng những điều nguyện-vọng của dân ta là chính-đáng, vì các ông đã quan sát xứ mình được thân-chân, chứ không phải như mấy anh sử-học làm phư-kia sự của Chính-phủ cho họ báo rồi nhay cán hốt bậy. Ngoài giả cũng có thư sách như sách của Lord Northcliffe, sách đó là viết cho có mà thôi chứ không có ý nghĩa gì, vì ai là người dám cả gan tự phụ rằng chỉ ngồi chễm chệ trên xe hơi Nhà-nước, đi đong chơi trong đời mà ngày mà đã biết rõ được những điều cần cấp của một dân-tộc đông hơn hai triệu người sao?
Chúng ta sẽ tìm hết cách khuyến-giải để làm cho tiêu-tán những sự hiểu lầm của kẻ Pháp người Nam, một là vì này chúng ta đã biết rõ cái quyền lợi của ta hải là vì cái lòng thân-ái của ta đối với người Pháp. Mong rằng ai sẽ từ cho rằng chúng ta chỉ đem mà - hợc-bách cái lòng của anh em ta muốn cho Nhà-nước Đại-Pháp phải coi theo cái trình độ tiến bộ của ông ta mà thiêt-hành những sự cải cách rất khẩn-thiết, chứ không ta thiêt không có ý gì ăm-tàng hay là mưu gì quí-quyết. Chúng ta xem lại cái lịch-sử mấy ngàn năm của cha ông ta trước trước, lại thấy ở cái ông-lực của ta về tình-thần và đạo-đức thì rõ được cái vận-mạng của nước nhà và chỉ nơi theo đó mà đi. Cụm danh cái trình độ tiến-bộ của chúng ta mà so với trình độ tiến-bộ của mấy nước lân-cận ta thì chúng ta phải chừa-xót phải cảm-tức cho ai đã làm mà biết bao nhiêu ngày giờ của ta, phải biết bao nhiêu tài-sức của ta, bao biết bao nhiêu tinh-lực của ta, khiến nay ta phải đem chơn mà lên rằng: Đông-bào ơi, bước mau lên, bước mau lên, hãy cùng nhau quyết chí bước mãi tới đi.
Chúng ta vẫn biết rằng Chính-phủ đại diện cho nước Pháp ở xứ ta đã không coi ta như những kẻ để đồng-tâm đồng tác mà không hiểu vì có gì lại đem lòng nghi kỵ ta, thì cường-quyền mà xem ta như cừu địch, nào có kẻ dâm-dối tấm lòng trung thành và cái tình thân-ái mà dân ta đã tỏ ra với Pháp-quốc trong lúc Âu-châu đại-chiến! Chúng ta đâu có chửi những sự tàn-bộ về vật chất ở xứ ta trong khoảng 60 năm nay, song chúng ta không thể bưng kín miệng bình đượ là vì nếu ta thủ-ngủ vì như họ đứng thì hành cái chính-sách thuộc-địa bực-hội, thì còn cái kia, dùng vì những cái lợi trước mắt nhỏ nhen mà để ép dân hèn dâm trí ta xuống, mà một thị những điều thỉnh cầu chính-đáng của ta, thì cái bước đường tiến-bộ của dân ta ngày nay há chỉ mới tới đây mà thôi sao?
Vậy chớ dân Annam xin những gì mà không được? Xin trả sự Đông-Pháp lại phải không? Xin Chính-phủ Đại-Pháp dọn đi để cho Chính-phủ Đại-Nam thế vào phải không? Xin cho người Nam được cái phẩm vị tôi sao ở trong các hội-đồng về chính-trị phải không? Xin được có trọng quyền

ở trong việc hành chính ở xứ mình phải không? - Ôi! Người Annam, ta đâu đã xin những việc ấy. Ta xin còn ít lắm mà! Bấy lâu dân Annam không được chút quyền lợi nào ở trong đất nước mình hết, bây giờ người Annam muốn có một ít quyền lợi. Bấy lâu nay người Annam chịu người ta khu-sách cũng đã lắm, bây giờ người Annam muốn thoát khỏi cái kiếp trâu ngựa để phục dịch cho người kia, đứng đồng lao-cộng tác trong cái công việc khai hóa và giải-phóng mà Nhà-nước Đại-Pháp đã hứa chơn chẵn ràng chịu thi hành ở nước ta, trước là lợi cho dân Annam, sau nữa lợi cho nước Pháp, cho cả nhân-loại.
Chúng ta nào có đòi cho được tự-do hoàn toàn đâu, song chúng ta chỉ xin được quyền sống ở trên đất nước của cha ông ta mà thôi; há phải là có báo-cơm muốn nước mình để phân-hủy mà gọi là sống dân-tộc sống dân-phái có quyền tự-do về giáo-dục, ta muốn học ở chỗ nào, khi nào, hay là cách nào miễn là hỗ-tại trí ta đến đâu thì ta học đến đó, sống cần phải có quyền đem những tài-cần của ta và khoa-học và văn-học mà giúp đỡ cho nước ta, không ai được lấy đàng dàng mà trắng mà bắt đi ta, sống lại cần phải có quyền tự-do để giải-bày tư-tưởng ta, viết tự-do, nói tự-do không phải sợ lính-kín, cũng không phải sợ có Ta xin ai được có quyền Nhà-nước cần tiền ai đứng đem rữa và nha-phiến mà tra thuốc độc cho nó giống ta nữa. Xin ai phải vi ta mà báo trợ sự sanh hoạt, báo trợ con trẻ và người già của ta, nói tóm lại, thì xin ai phải coi ta như con một nhà, coi theo cái trình độ tiến-bộ của ta mà cho ta một cái luật pháp khác để ta có thể nương theo nước khác mà đi vào quyền chính-trị ở xứ ta.
Nước Pháp là một nước văn minh nhân-đạo mà ta xin như thế đã là nhiều hay sao? Nước Pháp là nước chơn-thực dân-chủ mà ta xin như thế đã là quá hay sao? Nếu quả là nhiều quá, thì cũng xin ai cho ta biết trước, để ta khỏi đau lòng và nỗi thất-vọng sau này. Cho chúng ta quyết không nghe ai báo rằng sự thiêt-y về vật-chất đã là đủ cho nên hạnh-phúc của nó giống ta rồi! Ai trợ lợi cho trực đi, ta đây thì coi việc đèo-thèo cái lý-tưởng về công-ly và tự-do của ta. Cũng làm kẻ ghét ta mà vu-rằng dân-đảng ta ám-mur những điều bất lợi, để đưa người Pháp ra cho khỏi sự Đông-Dương. Họ vu ta, ta chỉ lấy sự hành-động của ta mà đáp lại. Những bài ta đăng trên báo-chúng, những bài ta diễn-thuyết giữa công-chúng đã làm bằng chứng cho cái lòng thành-thiệt của ta. Các th về động của ta ở mọi nơi, mấy người có danh-vọng ở nước Pháp, đã đứng giúp nước Pháp làm cho tròn-vẹn cái thân-chức ở cõi Viễn-Đông ta.
Cái vấn-đề mà ta đem cho đư-loại bên này giải-quyết hay gì đây nào có phải là mới lạ gì đâu; vấn-đề ấy đã có nhiều lần khác, ở xứ khác, dùng cách khác mà buộc cho những kẻ lấy thuộc-địa khác phải giải - quyết rồi đó! Vấn-đề ấy bây giờ cần phải giải-quyết ngay nếu không thì sẽ đến họa mới cả cái cảm-tình của đôi bên. Trách-nhiệm của ta là thế, ta cứ việc mà làm tới mãi, dầu những kẻ thù địch ta vì muốn nắm giữ cái tình-yêu kia lại, để cho tiện bề bắt mán dân ta mà vu cho ta những lời kia nọ cũng trời thay họ.
Tôi đã đem nỗi lòng của người Nam mà bộc-lạc ra bên Pháp này, tôi lại sẽ đem cái cảm-tình của người Pháp bên này đối với ta mà nói lại cho anh em ở nhà biết.
Anh em Đông-bang ta sẽ tự-lực lấy sự động-tĩnh ở tương lai. Gần đây những sự bất-trắc động đậy kinh-thiến thường hay xảy ra bên Đông-Á. Kia kia ở góc trời Thái-bình-Dương mấy đên nghìn người. Hoặc có kẻ nghĩ rằng ở Đông-Pháp sẽ tránh được trận mưa giông sắp tới kia mà. Báo-máy kẻ đó cho khác kẻ nào rồi tình-dậy mà gục mìn! Có xem ngày ở

DU-LUẬN của hàng nữ-lưu về cuộc tiếp rước ông Bùi-quang-Chiêu

Chúng tôi ký tên dưới đây là: Bọn đồng thể Huỳnh-lân-Sĩ, đồng thể Lâm-quang-Thời, thât-nữ Lâm-quang-Thời, giá-nữ Trần-thế-Đại, đồng thể Phạm-ngọc-Chấn, đồng thể Trần-thế-Đại, giá-nữ Trần-thế-Đại, đồng thể Trần-ngọc-Chấn, đồng thể Đoàn-văn-Nhiều, đồng thể Huỳnh-văn-Ngà, đồng thể Huỳnh-ngọc-Lân. Gửi cho ông Lê-quang-Liêm dit Bấy, Đốc-phủ xứ các giá Hội-trưởng. Hội tiếp rước ông Bùi-quang-Chiêu nghĩ bên Pháp trở về.
Ông Hội-trưởng.
Kính ông, chúng tôi đây là phụng-từ song cũng có miệng biết hướng thảo một của đất tổ quốc cha mẹ của chúng ta mà thôi; há phải là có báo-cơm muốn nước mình để phân-hủy mà gọi là sống dân-tộc sống dân-phái có quyền tự-do về giáo-dục, ta muốn học ở chỗ nào, khi nào, hay là cách nào miễn là hỗ-tại trí ta đến đâu thì ta học đến đó, sống cần phải có quyền đem những tài-cần của ta và khoa-học và văn-học mà giúp đỡ cho nước ta, không ai được lấy đàng dàng mà trắng mà bắt đi ta, sống lại cần phải có quyền tự-do để giải-bày tư-tưởng ta, viết tự-do, nói tự-do không phải sợ lính-kín, cũng không phải sợ có Ta xin ai được có quyền Nhà-nước cần tiền ai đứng đem rữa và nha-phiến mà tra thuốc độc cho nó giống ta nữa. Xin ai phải vi ta mà báo trợ sự sanh hoạt, báo trợ con trẻ và người già của ta, nói tóm lại, thì xin ai phải coi ta như con một nhà, coi theo cái trình độ tiến-bộ của ta mà cho ta một cái luật pháp khác để ta có thể nương theo nước khác mà đi vào quyền chính-trị ở xứ ta.
Nước Pháp là một nước văn minh nhân-đạo mà ta xin như thế đã là nhiều hay sao? Nước Pháp là nước chơn-thực dân-chủ mà ta xin như thế đã là quá hay sao? Nếu quả là nhiều quá, thì cũng xin ai cho ta biết trước, để ta khỏi đau lòng và nỗi thất-vọng sau này. Cho chúng ta quyết không nghe ai báo rằng sự thiêt-y về vật-chất đã là đủ cho nên hạnh-phúc của nó giống ta rồi! Ai trợ lợi cho trực đi, ta đây thì coi việc đèo-thèo cái lý-tưởng về công-ly và tự-do của ta. Cũng làm kẻ ghét ta mà vu-rằng dân-đảng ta ám-mur những điều bất lợi, để đưa người Pháp ra cho khỏi sự Đông-Dương. Họ vu ta, ta chỉ lấy sự hành-động của ta mà đáp lại. Những bài ta đăng trên báo-chúng, những bài ta diễn-thuyết giữa công-chúng đã làm bằng chứng cho cái lòng thành-thiệt của ta. Các th về động của ta ở mọi nơi, mấy người có danh-vọng ở nước Pháp, đã đứng giúp nước Pháp làm cho tròn-vẹn cái thân-chức ở cõi Viễn-Đông ta.
Cái vấn-đề mà ta đem cho đư-loại bên này giải-quyết hay gì đây nào có phải là mới lạ gì đâu; vấn-đề ấy đã có nhiều lần khác, ở xứ khác, dùng cách khác mà buộc cho những kẻ lấy thuộc-địa khác phải giải - quyết rồi đó! Vấn-đề ấy bây giờ cần phải giải-quyết ngay nếu không thì sẽ đến họa mới cả cái cảm-tình của đôi bên. Trách-nhiệm của ta là thế, ta cứ việc mà làm tới mãi, dầu những kẻ thù địch ta vì muốn nắm giữ cái tình-yêu kia lại, để cho tiện bề bắt mán dân ta mà vu cho ta những lời kia nọ cũng trời thay họ.
Tôi đã đem nỗi lòng của người Nam mà bộc-lạc ra bên Pháp này, tôi lại sẽ đem cái cảm-tình của người Pháp bên này đối với ta mà nói lại cho anh em ở nhà biết.
Anh em Đông-bang ta sẽ tự-lực lấy sự động-tĩnh ở tương lai. Gần đây những sự bất-trắc động đậy kinh-thiến thường hay xảy ra bên Đông-Á. Kia kia ở góc trời Thái-bình-Dương mấy đên nghìn người. Hoặc có kẻ nghĩ rằng ở Đông-Pháp sẽ tránh được trận mưa giông sắp tới kia mà. Báo-máy kẻ đó cho khác kẻ nào rồi tình-dậy mà gục mìn! Có xem ngày ở

Huỳnh-văn-Ngà, Huỳnh-ngọc-Lân, Cô Thât-nữ Lâm-quang-Thời, Giá-nữ Trần-thế-Đại, Giá-nữ Lâm-thế-Đại.
Kính công qui Bà qui có rỏ:
Tôi có động bức thư qui báo của qui Bà qui có ghi đến cho Bàn trị-sự về chử cuộc hoan-ngình ông Bùi-quang-Chiêu, xin báo qui có hiệp với hàng nam-tử trong xứ mà làm cho về vãng cuộc hoan-ngình ấy, để tỏ lòng cho người có đại-công với quê hương rõ ràng chớ phải là bọn nam nhi Việt-Nam biết ơn ông mà thôi, mà hàng nữ-lưu Việt-Nam cũng thấy thấy đến một lòng cảm phục ông.

Chúng tôi động bức thư của qui Bà qui có, thì tưởng chớ nghĩ nổi mừng, mà đọc rồi thì đau sa nước mắt.
Nước mất ấy là tâm huyết của chúng tôi toàna ra để pha lã với tâm huyết của hàng nữ-lưu Việt-Nam đứng chôn nhau chng ló cho quê hương tan bở cho kiếp thời, và để dạy dỗ bọn thiếu niên phải để hết lòng nhiệt-thành vào quốc-sự.
Ngày nào mà các hàng nữ-lưu nước nhà đều biết lo đến quốc-sự hết thì ngày ấy dân Việt-Nam mới mong thoát khỏi vòng nô-lộ mau đặng. Vì tuy cáo bà các có không có sức để mà cương lên ngựa đứng hết như bọn nam-nhi mặc dầu chớ cái lòng nhiệt-thành của hàng nữ-lưu chi thiêt ngợa lã rất nặng nề để ủng đỏi lòng ái- quốc của họ Nam-nhi cho khỏi lã khờ tã.
Gương bà Trưng bà Triệu hãy còn lãn lãn trong thanh-mỹ Việt-Nam. Vì vậy chúng tôi chng phải là hết sức vui lòng mà cho qui Bà qui có động bình quyền hiệp với chúng tôi mà hoan-ngình ông Bùi-quang-Chiêu; mà thôi, mà lại còn kính qui Bà qui có ráng có động trong các làng các ông trong tỉnh Travinh đng cho hàng nữ-lưu trong tỉnh đng tâm với qui Bà qui có lãn đĩn Saigon mà rước ông Bùi, đng vậy mới thiêt là hạnh-phúc cho nước nhà.
Chúng tôi lại ước-sao trong mấy tình khác qui Bà qui có có tình giá cũng nơi, theo gương qui Bà qui ở Travinh đây, vui lòng đến Saigon hiệp với chúng tôi mà làm cho cái cuộc hoan-ngình ông Bùi-quang-Chiêu đng hết sức là long trọng.
Được biết thành nữ-lưu Việt-Nam cũng tỏ, thì lòng ái- quốc nam tử Việt-Nam càng nồng.
Thay vì các Hội-viên Bàn Trị-sự tổ chức cuộc hoan-ngình ông Bùi-quang-Chiêu.

LÊ QUANG-LIÊM
dit BẤY
Tin-tức về ông Bùi-quang-Chiêu
Bàn hội-đồng trị-sự về cuộc tiếp rước ông Bùi-quang-Chiêu mới nhận được một bức điện tin báo tin rằng ông Chiêu ở Pháp đã xuống tàu về nước, hôm 26 Février vừa rồi, đi chiếc tàu Amboise, có lẽ 10i 24, 25 tháng này thì ông Chiêu sẽ về tới Saigon, vậy xin có lời báo cáo cho Đông-bang biết trước.

nhưng xin ai phải biết cho rằng chính danh thủ phạm là mấy kẻ đã làm trái với cái lương-y của nước Pháp kia, đã cậy cái thế-lực của họ ở bên ta mà dâm-dối tình thân và lao-lung tâm trí của dân ta lại.
Hôm nay chúng tôi đem cái tình-thệ nguy cấp ở Đông-Pháp mà giải-bày ra một cách thành-thiệt và sơ-lược với công-chúng bản này đây, chúng tôi, học-sanh có, lao-động có, xin hết lòng cảm-ơn, yêu-mến và tin-cậy ở Nhà-nước Đại-Pháp-Dân Việt-Nam làm như thế là tròn nghĩa-vụ đối với Nhà-nước Bảo-hộ chúng là tổ-quốc Việt-Nam.
Đại-Pháp vạn-tuế! Việt-Nam vạn-tuế! Pháp-Việt đđ-huê vạn-tuế!
Dịch-giã: Bùi-thế-Mỹ

QUẢNG CÁO ĐỒNG BANG Về cuộc tiếp rước ông Bùi-quang-Chiêu

Lập công với nước là bổn phận của quốc dân; mà thường không có công, phạt kẻ có tội, cũng là bổn phận của quốc dân. Quốc dân ta ngày nay đang lúc của người, những kẻ mất quốc gia, mất nhà, mất thân, mất gia đình, mất nghề nghiệp, mất tất cả, những kẻ mất tất cả, những kẻ mất tất cả, những kẻ mất tất cả...

VĂN XUÔI Lời ký trong ba ngày Tại

(Tiếp theo) Minh nghe nói chỉ cười ngất ngất. Ấy còn chuyện ở nhà tiếp khách, như vậy mà khi đi đáp lễ của anh em cũng vậy, thỉnh thoảng lại được một câu chuyện rất vui...

LỜI RAO CẢN KIẾP

Nhơn vì bữa tiệc đãi ông Phan-phóng-dịch 5, 6 trăm vị, không có người chịu làm, mà chỉ họ có lãnh bốc thì thế nào... Hai nửa muốn cho hàng trình thức và phải lao động, cả đến nam-phụ-lão đờ đờ như thế...

chết, rồi lấy ai mà làm hướng đạo. Vậy anh em đồng bào ta yêu mến sự nghiệp thì trước tiên phải bắt buộc hết sức, tùy bổn phận, tuân tự mà tiến lên mà làm, lớn có trách-nhiệm lớn, nhỏ có trách-nhiệm nhỏ...

Hàng lựa kiểu mới Những hàng lựa kiểu mới ở Saigon có một nhà hàng Nguyễn-Đức-Nhuận ở số 42 đường Catinat bán nhiều thứ hàng lựa kiểu mới hơn hết...

AI TÍN Hon-bào mới hay một tin buồn rằng bà Trần-thị-Xuyến là linh nhạc-mẫu của ông Nguyễn-thành-Sát, cựu chủ-nhiệm Nông-Cổ-Min-Đàm, mới từ trần tại Tân-bưu hôm 8 Mars 1926...

Table with 2 columns: Bank names and interest rates. Includes entries for 'ĐÔNG - PHÁP THỜI - SỰ' and 'GIÁ BẠC'.

Table with 2 columns: Rice prices and exchange rates. Includes entries for 'GIÁ LỬA GẠO' and 'TAU ĐI CÁC NƯỚC'.

Pensionnat Điện-Quận Rue Mottet Soctrang. Trường của chúng tôi dạy mọi lớp mà học-sinh càng ngày càng đông là vì chúng tôi chọn rông những cựu Giáo-viên đã tài đức mà dạy học-sinh (học đờng và học ngoài) từ lớp ấu học sơ đẳng (Classe infantine) cho đến lớp thi cấp bằng sơ-học (Classe du certificat d'études)...

Huỳnh-công-Phát 19 à 35 Boulevard Kléber (Cầu Ông Lãnh) Saigon. TỰU TRƯỜNG: 1er mars 1926, nhằm ngày 17 tháng giêng, năm Ất-Sửu.

Nước mắm hiệu « CHỮ THẬP ĐỎ » của người Annam làm ra toàn bằng cá và muối, có đủ hiệu tại Phanhiệt, Phanri, Lagao, Phúhải, Mĩđinh, Ràng và Đàng, đặng luật nước Nhà-nước định. Người mua sẽ bắt gặp không khi nào bị phạt về nước-mắm không đặng luật và thuế, hư như khi trước, người mua về xài đâu mà ra để lâu không hề trở mùi và đen thui. Nước-mắm hiệu « CHỮ-THẬP-ĐỎ » thơm, ngon đủ chất bổ dưỡng hiệp cách vệ sinh, xin đặng bảo hộ mua Nước-mắm hiệu « CHỮ-THẬP-ĐỎ ».

BẢN-TẠI Vinh-Thành, quai de Commerce n° 1 CHOLON và tại LIÊN-THÀNH Quai de la Marine Saigon. NGUYỄN-XÍCH-HỒNG HỌC ĐƯƠNG Ngày tựu trường: 2 Mars 1926 (18 tháng giêng Annam). Đứng tên, đem con chấp học ra xin lãnh con ra ngày 15 thì đến tại: Phòng văn ở đường Chasseloup-Laubat, n° 170 (trường cũ). Trên lầu có chỗ cho cha mẹ học trò đến thăm con và nghỉ ngơi một hai đêm rất tiện. Có xe hơi đưa rước học trò.

Một tờ báo mới Hon-bào mới tiếp được số đầu của một tờ báo mới mang tên là « Văn-sách báo », mỗi tháng xuất bản một kỳ, cái tên thì đơn giản nhưng cái nội dung thì rất phong phú và đa dạng...

Du-luận đời với ông Phan-bội-Châu Từ ngày nay báo-báo mở ra mục này, đã đặng các bài du-luận của quốc-dân ta đối với ông Phan-bội-Châu, cho biết ông Phan ngày nay đối với quốc-dân ta thế nào, quốc-dân ta đối với ông Phan thế nào, tương-cầm là một điều nên chú ý...

THÈ NAO MÙI LÀ THẬT LÒNG YÊU CỤ PHAN-BỘI-CHÂU Từ ngày Nhà-nước Bảo-hộ lấy nhân-dạo mà trả quyền tự-do cho cụ Phan-bội-Châu đến nay, thời thế biến hóa nhiều lắm, đời này sang đời khác, tương-cầm chưa chắc vậy...

Thơ ký: Ông Nguyễn kim Đĩnh, Tổng-lý Đông Pháp Thời Báo. Quí ông: Lưu văn Lang, Báo vật sô Tạo tác. Nguyễn Phan Long, Hội đồng quản-hạt và Hội đồng Thành phố.

Ông Nguyễn kim Đĩnh, Tổng-lý Đông Pháp Thời Báo. Quí ông: Lưu văn Lang, Báo vật sô Tạo tác. Nguyễn Phan Long, Hội đồng quản-hạt và Hội đồng Thành phố.

Ông Nguyễn kim Đĩnh, Tổng-lý Đông Pháp Thời Báo. Quí ông: Lưu văn Lang, Báo vật sô Tạo tác. Nguyễn Phan Long, Hội đồng quản-hạt và Hội đồng Thành phố.

Ông Nguyễn kim Đĩnh, Tổng-lý Đông Pháp Thời Báo. Quí ông: Lưu văn Lang, Báo vật sô Tạo tác. Nguyễn Phan Long, Hội đồng quản-hạt và Hội đồng Thành phố.

Ông Nguyễn kim Đĩnh, Tổng-lý Đông Pháp Thời Báo. Quí ông: Lưu văn Lang, Báo vật sô Tạo tác. Nguyễn Phan Long, Hội đồng quản-hạt và Hội đồng Thành phố.

ĐƯA BẠN TỪ CHÚC Ngày 1er Mars anh em số Điện-tín có một thư từ đưa M. Bửu-Đình từ chức. Bức thư hôm ấy rất vui vẻ và anh em cũng tỏ tình quyến-luyến. Đến tuần Champagne M. Trang-Tử có đọc mấy lời sau này: M. Trinh-chung-Nguyễn đọc một bài pháp-văn, lại có M. Cao-Chánh nói chuyện về nghĩa-vụ thanh-tâm Nam-Việt. Bài quốc-văn của M. Trang-Tử như vậy: Các bạn đồng nghiệp...

ĐƯA BẠN TỪ CHÚC Ngày 1er Mars anh em số Điện-tín có một thư từ đưa M. Bửu-Đình từ chức. Bức thư hôm ấy rất vui vẻ và anh em cũng tỏ tình quyến-luyến. Đến tuần Champagne M. Trang-Tử có đọc mấy lời sau này: M. Trinh-chung-Nguyễn đọc một bài pháp-văn, lại có M. Cao-Chánh nói chuyện về nghĩa-vụ thanh-tâm Nam-Việt. Bài quốc-văn của M. Trang-Tử như vậy: Các bạn đồng nghiệp...

ĐƯA BẠN TỪ CHÚC Ngày 1er Mars anh em số Điện-tín có một thư từ đưa M. Bửu-Đình từ chức. Bức thư hôm ấy rất vui vẻ và anh em cũng tỏ tình quyến-luyến. Đến tuần Champagne M. Trang-Tử có đọc mấy lời sau này: M. Trinh-chung-Nguyễn đọc một bài pháp-văn, lại có M. Cao-Chánh nói chuyện về nghĩa-vụ thanh-tâm Nam-Việt. Bài quốc-văn của M. Trang-Tử như vậy: Các bạn đồng nghiệp...

ĐƯA BẠN TỪ CHÚC Ngày 1er Mars anh em số Điện-tín có một thư từ đưa M. Bửu-Đình từ chức. Bức thư hôm ấy rất vui vẻ và anh em cũng tỏ tình quyến-luyến. Đến tuần Champagne M. Trang-Tử có đọc mấy lời sau này: M. Trinh-chung-Nguyễn đọc một bài pháp-văn, lại có M. Cao-Chánh nói chuyện về nghĩa-vụ thanh-tâm Nam-Việt. Bài quốc-văn của M. Trang-Tử như vậy: Các bạn đồng nghiệp...

ĐƯA BẠN TỪ CHÚC Ngày 1er Mars anh em số Điện-tín có một thư từ đưa M. Bửu-Đình từ chức. Bức thư hôm ấy rất vui vẻ và anh em cũng tỏ tình quyến-luyến. Đến tuần Champagne M. Trang-Tử có đọc mấy lời sau này: M. Trinh-chung-Nguyễn đọc một bài pháp-văn, lại có M. Cao-Chánh nói chuyện về nghĩa-vụ thanh-tâm Nam-Việt. Bài quốc-văn của M. Trang-Tử như vậy: Các bạn đồng nghiệp...

ĐƯA BẠN TỪ CHÚC Ngày 1er Mars anh em số Điện-tín có một thư từ đưa M. Bửu-Đình từ chức. Bức thư hôm ấy rất vui vẻ và anh em cũng tỏ tình quyến-luyến. Đến tuần Champagne M. Trang-Tử có đọc mấy lời sau này: M. Trinh-chung-Nguyễn đọc một bài pháp-văn, lại có M. Cao-Chánh nói chuyện về nghĩa-vụ thanh-tâm Nam-Việt. Bài quốc-văn của M. Trang-Tử như vậy: Các bạn đồng nghiệp...

ĐƯA BẠN TỪ CHÚC Ngày 1er Mars anh em số Điện-tín có một thư từ đưa M. Bửu-Đình từ chức. Bức thư hôm ấy rất vui vẻ và anh em cũng tỏ tình quyến-luyến. Đến tuần Champagne M. Trang-Tử có đọc mấy lời sau này: M. Trinh-chung-Nguyễn đọc một bài pháp-văn, lại có M. Cao-Chánh nói chuyện về nghĩa-vụ thanh-tâm Nam-Việt. Bài quốc-văn của M. Trang-Tử như vậy: Các bạn đồng nghiệp...

ĐƯA BẠN TỪ CHÚC Ngày 1er Mars anh em số Điện-tín có một thư từ đưa M. Bửu-Đình từ chức. Bức thư hôm ấy rất vui vẻ và anh em cũng tỏ tình quyến-luyến. Đến tuần Champagne M. Trang-Tử có đọc mấy lời sau này: M. Trinh-chung-Nguyễn đọc một bài pháp-văn, lại có M. Cao-Chánh nói chuyện về nghĩa-vụ thanh-tâm Nam-Việt. Bài quốc-văn của M. Trang-Tử như vậy: Các bạn đồng nghiệp...

